

LÁ THƯ MỤC VỤ

Như mọi người đã nhìn thấy, nhà xứ phía bên ngoài đã thành hình và bây giờ nhà thờ đang làm những phần ở bên trong. Phần chính của công trình đã tạm ổn. Trong những tháng tới các công trình phụ như hàng rào, đường xe chạy, và chỗ để tro cốt sẽ từ từ mọc lên, nhưng còn quá sớm để tính đến ngày khánh thành.

Chương trình xây cất nhà xứ được thai nghén từ năm năm nay, rồi mỗi ngày một chút, nó được thành hình trên bản vẽ, rồi trên thực địa. Nó là công trình của tất cả chúng ta, là đóng góp của mọi thành viên trong cộng đoàn, người góp công, kẻ góp của, mỗi người một chút, đang làm nên một công trình to lớn. Nó to tát không phải vì diện tích bên ngoài mà vì ở tâm lòng quảng đại của mọi người cho công việc chung.

Mấy năm nay, ngoài những đóng góp tài chánh lớn của các hội đoàn và nhiều gia đình, thỉnh thoảng tôi vẫn nhận được khi thì vài trăm, khi thì một hai ngàn của nhiều người. Hầu hết những người này đều nói rằng không có nhiều nhưng chỉ có một chút ít đóng góp vào việc xây nhà xứ. Điều này chứng tỏ rằng mọi người đều quan tâm và quảng đại đóng góp cho việc chung, tuy của ít nhưng lòng thật nhiều. Ai trong chúng ta cũng hiểu quý là quý ở tâm lòng chứ không hề tại ít nhiều.

Trong bài Phúc Âm của Chúa Nhật tuần này, nhờ năm chiếc bánh và hai con cá của một cậu bé vô danh mà Chúa đã làm phép lạ nuôi năm ngàn người ăn no nê. Đóng góp của cậu bé thoát đầu chỉ như muối bỏ biển vì nó là phần ăn trưa nên mỗi chiếc bánh chắc chỉ to bằng chiếc bánh bích-quy lớn và hai con cá khô nhỏ bằng con cá mèi thôi, nhưng nhờ đóng góp bé nhỏ đó mà Chúa có vật liệu để làm phép lạ. Nếu cậu bé hôm đó không quảng đại đưa cho Chúa Giêsu phần ăn của mình thì trong lịch sử ơn cứu chuộc sẽ thiếu đi một phép lạ kỳ diệu của lòng Chúa thương xót. Phép lạ hóa bánh ra nhiều này có thể gọi là phép lạ của lòng quảng đại.

Trong làm ăn buôn bán thì ai trong chúng ta cũng thích dẫu cộng và dẫu nhân vì nó làm tài sản của chúng ta lớn lên. Cộng vào thì tài sản lớn thêm ra nhưng không bằng nhân nó lên vì càng nhân lên nhiều thì tài sản càng phình ra nhiều lần. Trong tương quan xã hội dẫu cộng và dẫu nhân cũng làm tài sản tinh thần phình to ra như vậy. Phép lạ hóa bánh ra nhiều là một thí dụ. Năm chiếc bánh và hai con cá không đáng gì nhưng là tất cả cái mà cậu bé có và cậu ta đã quảng đại trao cho Chúa Giêsu. Từ món quà không đáng chi đó Chúa đã nhân nó lên ngàn lần để nuôi năm ngàn người chẳng những ăn no nê mà còn dư ra mười hai thúng đầy nữa.

Chúng ta đôi khi cũng cảm thấy mình chẳng có chi nhiều, và cái chúng ta có cũng chẳng đáng chi để mà dâng tặng. Nhưng nếu ai cũng nghĩ vậy thì cộng đoàn bây giờ sẽ chẳng có gì cả. Những cái chúng ta có bây giờ là những cái chúng ta tích lũy được qua những đóng góp lớn nhỏ bao nhiêu năm qua. Từ mớ rau, miếng thịt. Từ vài chục, vài trăm. Cứ thế lòng quảng đại được nhân lên để bây giờ tài sản vật chất của cộng đoàn lên tới tiền triệu và tài sản tinh thần của cộng đoàn là sự đoàn kết yêu thương gắn bó mà ai cũng nhận thấy khi đến thăm chúng ta. Tất cả bắt đầu bằng những cái không đáng chi như năm chiếc bánh và hai con cá của cậu bé vô danh.

Như thế, lòng quảng đại đã là tâm điểm của đời sống cộng đoàn chúng ta. Quảng đại không chỉ là cho đi của cải hay tài sản vật chất, mà còn là cho đi chính mình, cho đi thời giờ của mình, cho đi tài năng của mình, và nhất là cho đi tình yêu của mình. Khi cho đi như vậy chẳng những chúng ta không mất mát gì mà chúng ta còn gặt hái được niềm vui bội thu trong cuộc sống, giống như niềm vui của người mẹ hả hê nhìn bầy con nhỏ say mê ăn những thứ mình bỏ ra hàng giờ để nấu nướng.

Để làm phép lạ Chúa Giêsu cần năm chiếc bánh và hai con cá của cậu bé vô danh, cũng vậy Ngài cần những cái chúng ta có thể mang đến cho Ngài để Ngài làm biến đổi thế giới. Thế giới này đã không có phép lạ này tới phép lạ khác, hay cuộc chiến thắng này tới cuộc chiến thắng khác, có lẽ bởi vì chúng ta đã không mang cho Chúa cái chúng ta có và cái chúng ta là. Nếu chúng ta dám đặt mình để phục vụ Chúa, chúng ta sẽ ngạc nhiên về những gì Ngài có thể làm với chúng ta và qua chúng ta. Có thể chúng ta cảm thấy xấu hổ vì không có gì nhiều để mang cho Chúa, nhưng đừng vì thế mà không mang cho Chúa cái chúng ta có. Chúa sẽ biến những cái không đáng chi của chúng ta thành những điều lớn lao vượt ra ngoài trí tưởng tượng của chúng ta. Mọi thứ và mọi người đều là một phần của phép lạ, vì phép lạ vẫn xảy ra mỗi ngày nhờ lòng quảng đại của mỗi người chúng ta.